Je suis lo monument

«si no fos perquè la creu era símbol del nacional-catolicisme, l'àguila del feixisme i la silueta tocant l'estrella respon a l'estètica dels cartells de guerra d'aquells que mirant el cel acaronaven un horitzó gloriós, qualsevol diria que estem davant d'una obra d'art clarament anarco-sindicalista, amb toquets de republicanisme i fins i tot un xic de comunisme».

Imatge d'arxiu del monument franquista de Tortosa enmig d'una pujada del cabal de l'Ebre. | Sofia Cabanes

Porto anys declarant el meu amor incondicional a l'alcalde de Tortosa, l'il·lustríssim senyor Ferran Bel, perquè és guapo, sexi i té un parell de collons que no caben ni pel cabal del riu Ebre, entre d'altres coses, perquè mentre baixen flotant topen amb el monument i un va per la dreta, l'altre per l'esquerra, i no hi ha manera de passar l'obstacle. I és que els polítics de Tortosa en general, són collonuts, però l'alcalde encara més.

Fa sis anys quan el casal Panxampla va demanar la retirada del monument, el senyor Ferran Bel va dir que ni hablar, que aquell monument era l'hòstia en vinagre, que representava a totes les víctimes d'aquella guerra i que, a diferència dels partits de la oposició que quan havien estat al govern l'havien protegit, ell havia retirat no sé quines plaques que tenia per baix. En altres paraules, que si els partits de la oposició eren uns inútils, ell faria una miqueta de postureo per a ser-ho una miqueta menos, però seguiria portant la filosofia que aquell monument no se tocava, no fos cas que per remenar la merda s'aixequés dins del seu partit la dreta més carca i li passés factura a les següents eleccions.

El senyor Artur Mas, que fa cosa d'un mes va anar al ***Canal Terres de l'Ebre*** i va dir que ell, -suposant que pugués ferho- votaria a favor de la retirada del símbol feixista, a les eleccions municipals on el meu amat Ferran Bel va guanyar amb majoria absoluta va dir que "vagi per endavant el seu suport a la retirada dels símbols feixistes" però, que en el cas de la capital ebrenca, el monument "havia estat desvestit de tota simbologia" pel meu estimat alcalde i que en aquell moment representava a tots els caiguts durant la batalla. Ai collons! Què l'haurà fet canviar d'opinió durant els darrers 5 anys?

També fa 5 anys que vaig tindre el gust de conèixer la senyora esposa de l'artista que va dissenyar l'estrella que corona el monument, que sembla que en altres temps gloriosos fins i tot s'il·luminava. Aquella bona dona em va expressar la seua preocupació pel grup que en demanava la retirada, ja que segons ella, Franco havia volgut que aquell símbol representés a tothom. No vaig estar-me de preguntar-li on s'havien deixat el martell i la falç, l'alcalde tampoc ho sap, ja que li vaig demanar reiterades vegades i el que me va respondre és: "Quin mal hi ha en preguntar?". Pos té vostè tota la raó del món, estimadíssim Ferran Bel, preguntant s'arriba a Roma. Pot ser sóc jo que sóc massa poc demòcrata encara, i me xoca el fet que un consistori vulgue preguntar a la població si cal retirar un símbol feixista, sobretot quan tenen majoria absoluta independentista amb 13 regidors (CiU, ERC-AM i CUP-AET-PA), i 7 regidors (MT-E i PSC-CP) són d'esquerres, sabent que d'Espanya no en surt res de bo i que la filosofia que va implantar el monument en qüestió s'aproxima a la que ostenta determinat partit que només té un regidor i que encara no ha condemnat el franquisme. Si algú de vatros ha tingut el privilegi i honor de tindre a Ferran Bel com a professor d'universitat, algú em podria dir si també preguntava als estudiants si volien fer examen o no? Perquè avaluar l'estudiant és la responsabilitat del professor, de la mateixa manera que complir la llei de memòria històrica, l'és del governant.

Per això reafirmo que quan el benvolgudíssim alcalde Ferran Bel i resta de regidors de Tortosa volen preguntar què cal fer amb un símbol feixista, quan l'únic que han de fer és seguir unes instruccions que el portaran a museïtzar-lo, tenen una collonada que si la poséssem junta al mig del riu podríem prescindir de pantans. Podríem parlar dels motius pels quals cal retirar-lo, però crec que ja se n'ha parlat suficientment i estan molt suats. Serà més productiu entrar en matèria pel que respecta al monument en sí citant a un gran especialista, senyor Jaume Solé, president de l'associació Tortosins pel Monument que, com no podia ser d'altra manera, demana que es quede allí on està i encara és estrany que no hague demanat restaurar-lo.

Diu el senyor Jaume Solé que és un atractiu turístic per a Tortosa. Fins ara jo havia sentit a gent que deia que anava a visitar la capital de les Terres de l'Ebre pel castell, pel call jueu, pel Renaixement? però pel monument? Si fos tal i com ells diuen, i ho dic per experiència, tindrien cada setmana una cua de xinesos al pont del Roser esperant per fer-se la foto de rigor. Jo no sóc tortosí, però hi tinc amics, un parell d'ex? i cap d'ells l'ha vista. Diu el senyor Jaume Solé que entre la simbologia del monument, hi ha una àguila, i que Tortosa ha sigut sempre "ciutat d'àguiles". Jo que sóc un ignorant, vaig anar directe a preguntar-li a ma mare, que ha viscut uns quants anys a Tortosa a vore quantes àguiles havia vist, i em va dir que al Renaixement n'hi havia d'exposades, però allò volant per sobre de la ciutat? no gaires. El portaveu de Tortosins pel monument em va fer sortir de dubtes. Diu que a les processons sempre s'ha tret a passejar una àguila i me la va il·lustrar amb una imatge de l'animal citat, daurat, amb una corona a mode de cap-gros que diu que data del 1556. No hi havia cap dubte! L'àguila del monument és un homenatge a la tortosina de més de 500 anys. Veigues que ara no surte tota la caspa tortosina que fins a dia d'avui creia que era l'àguila de Sant Joan a favor de retirar el monument per no ser suficientment feixista. El que és evident és que si el senyor Solé té raó, l'artista és un discriminador, perquè on es va deixar la resta de bestiari tortosí: la cuca-fera, el bou i els cavallets? Devia ser que era fan de l'àguila imperial, i per això se li va encomanar la missió de dissenyar-lo.

També molt recurrent és el tema de la "reinterpretació", que consisteix bàsicament en passar-se per la castanya el missatge original que pretenia transmetre el monument i inventar-se'n un de nou que justifique el fet de no traure'l: que representa a tothom. Suposo que per la mateixa regla de tres, els que són defensors d'esta filosofia no tindran cap problema en penjar una bandera republicana permanent del monument, perquè la República, com a règim democràtic, també va representar al seu dia a la totalitat dels espanyols que la van viure fins que el que va pagar el monument se la va carregar per gust. Sinó, al senyor Jaume Solé, com a madridista que és, m'agradaria preguntar-li si ell, com a català, també se sent identificat amb el Barça quan al Santiago Bernabeu se crida "puta Catalunya". Pos que vaigue a una víctima del feixisme i li digue: "Mira, que hem reinterpretat el monument i ara considerem que este símbol que van bastir los que van reprimir-te durant 40 anys també te representa". Perquè si no fos perquè la creu era símbol del nacional-catolicisme, l'àguila del feixisme i la silueta tocant l'estrella respon a l'estètica

dels cartells de guerra d'aquells que mirant el cel acaronaven un horitzó gloriós, qualsevol diria que estem davant d'una obra d'art clarament anarco-sindicalista, amb toquets de republicanisme i fins i tot un xic de comunisme.

Però bé! Els que en defensem la retirada tornem a preguntar per enèsima vegada: On són el martell i la falç? Segur que els encarregats de "desvestir" el monument van confondre's i en lloc de traure l'àguila i la creu, van traure el martell i la falç i els té el senyor alcalde a casa exposats en una vitrina dalt de la tele. Pobre monument, que en lloc de donar-li un final digne, museïtzar-lo, protegir-lo al lloc que li pertoca i tractar-lo com el que és: art feixista, se'l "desvesteix", se'l reinterpreta i fins i tot se'l vol deixar podrir al mig del riu fins que algun dia baixe una riuada forta i servisque de casa per als silurs com si fos un simple Titanic. Jo m'hi solidaritzo: *Je suis lo monument*.

Lo Mascarat